

15 Февруарий
1930 г.

ПОТОЧЕ

Илюстрация
Д. БУДАНОВИЧ
Вестникъ Деца

Цена 3 лв.

Одобренъ отъ Министерството на народното просвѣщеніе съ заповѣдъ № 5395 отъ 22 декемврий 1927 год.

Издание на Д. ПРОВАДАЛИЕВЪ & ТОДОРОВЪ, СОФИЯ, „Стефанъ Караджа“, № 10

ГЛУХАРЬ

КОКИЧЕ

Съ привѣтъ поспрѣщаме те днесъ,
О, малко, прелестно кокиче,
Задето носишъ благата вѣсть,
Че скоро зимата изтича!

Че времето по земята вѣчъ
Ще стихнатъ мразъ и снѣжини бури,
Ще дойде славей отъ далечъ,
Ще грѣине слънце вѣвъ лазури.

И новъ животъ ще бликне вѣдъ,
Ще дойдатъ майски дни чудесни,
Засмѣи ще бже цѣлий свѣтъ,
Отъ радости, щастіе и пѣсни!

Ярославъ Сибининъ

ДОБРИ П. ЧИНТУЛОВЪ

ПРОЧЕТЕТЕ следната пѣснь на нашия дѣло:

Стани, стани, конче българско,
Отъ сънь дълбока се събуди,
Среду народа отомани
Ти българскѣ поведи!...

И помисляйте го, знае ли кой е написалъ тая пѣснь. И знаете ли, какво ще ви отговорятъ? Ще ви кажатъ веднага друга пѣснь:

Каде си, въра ти любовъ народа?
Каде боешигъ, ти мѣра заборави? —

ще въздъхне по отминалата си младостъ и ще почне да ви разказва за турско време, когато тия две пѣсни и още много други се пѣли отъ всички българи. Пѣли са ги и младини и стари, мъже и жени, навсякъде въ България по градове и села, но никога не е знавалъ, че тѣ са съчинени отъ Сливенския учител Добри Петровъ Чинтуловъ. Кой е тоя неизвестенъ поетъ, кога е живялъ и защо не си е казвалъ нието?

За него има много да се разказва, както и за всички тогавашни поети и писатели. Та ние ли само въ тия нѣколко реда да се опише цѣлия му животъ? Добри Чинтуловъ е роденъ презъ септемврий на 1822 година въ Сливенъ. Негови родители били много бедни и казали, могли да го изучатъ въ колѣното училище. Тамъ той се училъ на църковно-славянско четиво и писмо. Научилъ се и добре да пѣе въ църква. Спрѣлъ учителю си за нѣколко години, 16-годишния юноша, той вече намислялъ да отиде въ Русия да учи голѣма наука. И тръгналъ пешкомъ, съ лѣтъ гроша въ дѣеба си. Следъ едногодишно скитане, той успѣлъ да стигне въ Русия, въ гр. Одеса — приставище на Черното море. Добри и богати българи въ Одеса го наставили въ училище. Още презъ това време почналъ да пише стихотворения. Свършилъ ученіето си, той се върналъ въ България и станалъ учител въ родния си градъ Сливенъ. Следъ това е учителствувалъ и въ Ямболъ. После се върналъ пакъ въ Сливенъ и останалъ да учителствува тамъ до смъртта си. Той билъ щастливъ да види България свободна, за която написалъ толкова любими пѣсни, които не напечатъ, а се носели отъ уста въ уста, пѣли се, събуждали революционното чувство у българскѣ и ги довели нѣкъ братска любовъ и борба за свобода.

Чинтуловъ умрялъ на 27 мартъ 1886 год.

Никола Никитовъ